

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Duca Denis împreună cu inculpata Hotniciuc Svetlana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

Hotniciuc Svetlana XXXXX, născută la XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 15.05.2018 – 08.10.2018 (prima instanță);
2. 27.11.2018 – 21.02.2019 (instanța de apel);
3. 23.05.2019 – 31.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți /sediul Sîngerei/ din 08 octombrie 2018, Hotniciuc Svetlana, a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. ceea ce constituie 30 000 lei.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor de judecată în mărime de 448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Hotniciuc Svetlana, la 12 ianuarie 2018, aproximativ la orele 20:00, aflându-se în mun. Bălți, intenționat și fără consimțământul Rodicăi Cazacu ilegal a pătruns în apartamentul ultimei, situat în XXXXX, unde contrar voinței proprietarului s-a aflat aproximativ 10 minute, timp în care nu a reacționat adecvat la observațiile proprietarei de a înceta acțiunile ilegale și de a părăsi domiciliul, iar când proprietara a încercat să închidă ușa de la intrare în apartament, Hotniciuc Svetlana i-a opus rezistență fizică în același timp inițiind un conflict în cadrul căruia i-a aplicat Cazacu Rodicăi câteva lovituri cu mâinile peste brațe cauzându-i vătămări corporale neînsemnate, prin ce i-a îngrădit libertatea și inviolabilitatea domiciliului.

Astfel, acțiunile lui Hotniciuc Svetlana, au fost încadrate în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, *violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul altei persoane, cu aplicarea violenței.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de avocatul Duca Denis împreună cu inculpata Hotniciuc Svetlana, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată, invocând că: nu a pătruns în locuința vecinei Cazacu Oxana, cu care a discutat din prag, nu a aplicat față de ea violență, motiv pentru care în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală se solicită achitarea ei de sub învinuirea adusă la art. 179 alin. (2) Cod penal, pentru că nu a comis fapta imputată, lipsesc probele ce i-ar demonstra incontestabil vinovăția, soluția de condamnare bazându-se pe interpretarea și aprecierea ne – obiectivă de către instanță a declarațiilor pretinsei victime Cazacu Rodica și a martotului Cazacu Nicolae, cu care se află în relații ostile din cauza unui litigiu civil, la ea nefiind depistate careva vătămări corporale în cadrul întocmirii p/v de examinare corporală din 12.01.2018 la orele 21:50-22:00 îndată după producerea incidentului (f.d. 14), ceea ce pune la îndoială constatările medicului legist din 15.01.2018 privind depistarea pe partea dorsală a mâinii stângi a două echimoze pal-cianotice cu un ten verzui de dimensiuni 1,5/1 și 2/1 cm., formă ovală, pe partea anterioară a antebrațului drept în treimea superioară excoriație 3/0,1 cm., de formă liniară acoperită cu crustă fină de culoare brună mai sus de nivelul pielii, pe partea anterioară a antebrațului în treimea medie-inferioară două excoriații de același caracter 1/01,1 cm și 0,5/0,1 cm., leziuni recunoscute a fi neînsemnate, ce dealtfel puteau apărea în orice alte circumstanțe, culoarea echimozelor pal-cianotic cu ten verzui, conform literaturii de specialitate având o vechime de 7 zile, și nicidecum de 62 ore. La fel, a pus la îndoială legalitatea actelor procesuale, de rând ce OUP nu i-a prezentat înregistrările camerelor de luat vederi, amplasate deasupra ușii apartamentului victimei, despre care ea a menționat la confruntarea din 27.03.2018 și referitor la care soțul ei Cazacu Nicolae, susține că nu au fixat momentul impactului pentru, că ar fi efectuat înregistrarea de la apartament spre scară și nu invers, neîntemeiat respingându-se solicitarea verificării declarațiilor la poligraf.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2019, s-a respins ca fiind nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpata a comis infracțiunea pentru care a fost condamnată, fiindu-i aplicată o pedeapsă proporțională faptelor comise, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, instanța de apel a indicat că analizând și apreciind declarațiile inculpatei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de

vedere al pertinenței, concludenței, utilității, a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe că declarațiile inculpatei sunt ne veridice, inculpata a oferit astfel de depoziii în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, declarațiile fiind combătute prin cumulul de probe analizate.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, baza probantă administrată în prezenta cauză, denotă caracterul intenționat a acțiunilor infracționale comise de inculpată, nerecunoașterea vinovăției prin invocarea versiunii unei răzbunări din partea victimei ca urmare a adresării ei organelor de resort privind efectuarea de către familia Cazacu a unor construcții ilegale, nefiind altceva decât o modalitate de inducere în eroare cu privire la realitatea pe caz, întru evitarea răspunderii penale, ea ne având suport probator și fiind totalmente respinsă de victimă, a cărei declarații consecvente nu pun la îndoială veridicitatea lor.

Mai mult, instanța de apel a precizat că, argumentele apărării în partea în care s-a solicitat achitarea inculpatului, ținând cont de probele analizate și apreciate, sunt declarative și nu pot fi reținute.

Instanța de apel a mai constatat temeinicia respingerii cerințelor apărării referitor la testarea cu ajutorul poligrafului a veridicității declarațiilor date de partea vătămată, ce nu se încadrează în limita prevederilor art. art. 93; 111; 115 Cod de procedură penală, acumularea și aprecierea probelor la faza urmăririi penale ținând de competența OUP și procuror, ce în sensul art. 100 Cod de procedură penală, a constatat inutilitatea în calitate de probă a înregistrării efectuate de camera de luat vederi, amplasată deasupra ușii de intrare în locuința victimei, ce fixează imaginile spre scară și nu vice-versa.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, din materialul administrat la caz, rezultă opunerea de rezistență de către inculpată nu numai victimei ci și colaboratorilor de poliție veniți la chemare cu ultragiurea lor, fapt pentru care a fost sancționată contravențional.

În concluzie, instanța de apel a statuat că, se atestă întrunirea tuturor elementelor constitutive a infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, ce constă în pătrunderea cu întregul său corp în locuința victimei, cu rămânerea ilegală în el, contrar cerințelor de al părăsi, opunându-i rezistență și aplicând față de victimă violență fizică, confirmată prin raportul de expertiză medico – legală.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Duca Denis împreună cu inculpata Hotniciuc Svetlana, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, cu dispunerea achitării inculpatei, invocând argumente similare cu cele invocate în apel (pct. 3 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au respins argumentul apărării precum că, „leziunile depistate de către medicul legist la data de 15.01.2018, omul le poate face frecvent zi cu zi în lipsa oricărei violențe, cu atât mai mult, excoriațiile

urmasu a fi depistate la data de 12.01.2018 de către Ofițerul de urmărire penală care a examinat nemijlocit pretinsa victimă imediat după incident și urmele trebuiau să existe având o culoare roz sau roșie”, ignorând procesul – verbal de cercetare la fața locului în partea ce ține de „în regiunea mîinilor cet. R. Cazacu de asemenea nu s-au depistat leziuni”;

- instanța de apel a descris probele acumulate în cadrul dosarului penal, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, mai mult, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel;

- instanța de apel a pornit de la ideea preconcepută că inculpata a comis infracțiunea, prin motivarea în decizie că din materialul administrat la caz, rezultă opunerea de rezistență de către inculpată nu numai victimei și a colaboratorilor de poliție, veniți la chemare cu ultragierea lor, fapt pentru care a fost sancționată contravențional, aceasta este o eroare gravă a instanței, care nu a intrat în esența cazului judecat, deoarece inculpata a fost sancționată contravențional pentru ultragierea polițistului în anul 2015 și nicidecum în ianuarie 2018;

- anume în 2015 au devenit relațiile ostile dintre părți, și cunoscând cu certitudine posibilitățile pretinsei părți vătămate, inculpata nicidecum nu ar comite acte care ar putea fi încadrate drept infracțiuni;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat declararea recursului inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că instanțele inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător au încadrat acțiunile inculpatei.

A mai indicat că, din conținutul recursului, se evidențiază că recurenții î-și motivează contestația, exclusiv prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

6.1. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință și partea vătămată, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil, motivând prin faptul că din probele examinate s-a constatat săvârșirea infracțiunii de către inculpată prin probe concrete, veridice și concludente: înregistrarea video, expertiza medico - legală, care sunt consecutive, iar alegațiile recurenților sunt declarative, fără un suport probatoriu.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurenții indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că *instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurenți nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către avocatul Duca Denis împreună cu inculpata, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 202 – 203), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care s-a decis corect condamnarea inculpatei Hotneciuc Svetlana în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

La fel, temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”* și motivele în susținerea acestui temei, Colegiul penal a conchis că nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 160 – 162) și în decizia adoptată (f.d. 202 – 206), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

Instanța de recurs, nu acceptă argumentul recurentului precum că „instanța de apel a descris probele acumulate în cadrul dosarului penal, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, mai mult, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel”, pe motiv că este declarativ, or, recurenții nu indică care anume probe nu au fost verificate, mai mult, instanța de recurs constată că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 202 – 203).

Instanța de recurs conchide că, argumentul recurenților precum că „dacă a și comis o faptă ilicită, Hotniciuc Svetlana prin aceea că a încercat să discute cu Cazacu Rodica despre tulburarea liniștii și a stat în fața ușii, nicidecum această faptă nu este aceea ce i se încredinează. Poate fi vorba despre o contravenție, dar nicidecum despre o infracțiune, cu atât mai mult despre violarea de domiciliu, atât timp cât aceasta nu a pătruns în domiciliul persoanei”, este o opinie subiectivă formată din propria apreciere a faptei și a probelor.

Cât ține de argumentul recurenților precum că „atât prima instanță cât și instanța de apel au respins argumentul apărării „leziunile depistate de către medicul legist la data de 15.01.2018, omul le poate face frecvent zi cu zi în lipsa oricărei violențe, cu atât mai mult, excoriațiile urmau a fi depistate la data de 12.01.2018 de către Ofițerul de urmărire penală care a examinat nemijlocit pretinsa victimă imediat după incident și urmele trebuiau să existe având o culoare roz sau roșie”, ignorând procesul – verbal de cercetare la fața locului în partea ce ține de „în regiunea mâinilor cet. R. Cazacu de asemenea nu s-au depistat leziuni””, Colegiul penal reține că, potrivit raportului de expertiză judiciară din 20.03.2018 (f.d. 34-35), sau depistat: „echimoze suprafața dorsală mâna stângă, excoriații 1/3 superioară și medie-inferioară antebrațul drept. Leziunile corporale indicate au fost cauzate posibil în termenul și circumstanțele indicate de partea vătămată prin lovire cu sau și de un obiect dur – contondent cu mâna stângă, excoriațiile antebrațul drept au putut fi cauzate prin comprimarea țesuturilor moi cu degetele”, astfel, concluziile raportului de expertiză confirmă declarațiile părții vătămate, ultima fiind avertizată de răspundere penală pentru prezentarea, cu bună – știință a declarațiilor mincinoase potrivit art. 312 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal mai indică că, potrivit procesului – verbal de examinare(f.d. 41 – 42) a discului DVD cu înregistrările video din 12.01.2018 a acțiunilor lui Hotniciuc Svetlana, ”se observă că o persoană pe nume „Svetlana” care se află în ușa apartamentului, mâna dreaptă stă rezemată în cutia ușii și cu trunchiul în partea deschisă a ușii, iar cu mâna stângă gesticulează, persoana care filmează i

se adresează să părăsească apartamentul și să îi permită să închidă ușa, pe motiv că ușa este deschisă în exterior, însă Svetlana nu reacționează”, prin ce se confirmă incontestabil vinovăția inculpatei.

Mai mult, Colegiul penal conchide că, din textul recursurilor se evidențiază că recurenții î-și motivează contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor solicitând achitarea, în acest sens Colegiul penal statuează că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs reține că instanța de apel a admis o eroare materială indicând în decizie că „inculpata a opus rezistență polițiștilor veniți la chemare cu ultragierea lor, fapt pentru ce a fost sancționată contravențional”, or, conform cazierului contravențional al ultimei(f.d. 51), Hotniciuc Svetlana a fost sancționată contravențional pentru opunerea de rezistență și ultragierea colaboratorului organului de ocrotire a normelor de drept la data de 29.12.2015 și nu la data de 12.01.2018, în acest sens, Colegiul penal indică că, această eroare materială nu duce la casarea deciziei în speța dată, pe motiv că prin hotărârile judecătorești s-a aplicat o pedeapsă echitabilă și aproape de limita minimă a sancțiunii – amendă.

În continuare, Colegiul penal în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, a mai constatat că instanța de apel în decizia sa, corect a motivat soluția în privința stabilirii pedepsei, a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurenți, a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatei, personalitatea ei(ea fiind sancționată contravențional de mai multe ori pentru injurii, huliganism, vătămări a integrității corporale, opunere de rezistență și ultragierea colaboratorilor organelor de ocrotire a normelor de drept, ce o caracterizează negativ), stabilind o pedeapsă corectă, legală și echitabilă, sub formă de amendă aproape de limita minimă prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, și va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acesteia cât și a altor persoane.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece

soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Duca Denis împreună cu inculpata Hotniciuc Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe **Hotniciuc Svetlana XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor